

Våldstegring att vänta i Kabul

I början av september exploderade en bilbomb i Shar-e Naw i centrala Kabul, några hundra meter från det komplex där de flesta utlandsstationerade SAK-medarbetarna bor. Sju personer dog och många skadades, de flesta av dem civila afghaner som råkade befinna sig i närheten av måltavlan, det amerikanska säkerhetsbolaget Dyncorp.

Text: Natasha Brieger

Mina kollegor hade just kommit hem från kontoret och själv hade jag precis lagt mig för att vila när den stora smällen väckte mig ur eftermiddagsslummern. Det är inte första gången en bomb smäller i Kabul. Men det har varit förvånansvärt lugnt de senaste två åren i den afghanska huvudstaden, det är de flesta överens om.

Ovissheten inför valet är stor. En bomb som i själva verket var riktad mot ett amerikanskt säkerhetsbolag tolkas kanske alltför lättvindigt som ett led i den väntade våldsupptrappningen inför valet. Dyncorp förser visserligen president Karzai med livvakter, men kopplingen är oklar. Är det en protest mot USA:s närvaro i landet, ett slag mot president Karzai eller ett attentat som främst syftar till att spä på en redan befintlig oro? Tolkningarna är många och rykten om nya attacker sprids dagligen. En kvinnlig afghansk kollega frågade mig varför jag inte packar mina väskor och åker hem – jag som har ett val? Själv var hon här i Kabul under jihad- och talibanåren och kommer göra allt som står i hennes makt för att bespara sin ettåriga dotter någonting liknande, även om det innebär exil.

Många är de som har förväntningar på valet och när drömmar om fred och utveckling. Men verkligheten är skör. Och bomben i Shar-e Naw lär inte ha varit den sista. ■